

สว.10

ฉบับที่ 6/2567

Social Warning

รายงานการเตือนภัยทางสังคมพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน
ประจำปีงบประมาณ 2567
(กระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต ระนอง สุราษฎร์ธานี)

“Grooming ภัยร้ายออนไลน์”

พฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตของประชาชนไทย มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยเฉพาะกลุ่ม เด็กและเยาวชน กลุ่มเจน Z อายุ 10-25 ปี ใช้เวลากับสื่อออนไลน์มากที่สุด กลุ่มอายุ 15-17 ปี เป็นกลุ่มที่ใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด เฉลี่ย 5-6 ชั่วโมง/วัน อุปกรณ์ที่ใช้ท่องอินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่เป็นโทรศัพท์มือถือ รองลงมาเป็นคอมพิวเตอร์ วัตถุประสงค์การใช้ส่วนใหญ่คือเพื่อสร้างความบันเทิง รองลงมาคือสื่อสารทางสังคมออนไลน์ และการเรียน หรือค้นคว้าข้อมูลต่างๆ ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลที่สังคมได้รับรู้อยู่เสมอมาคือ มีเด็กและเยาวชน จำนวนมากได้รับผลกระทบทางลบจากการใช้สื่อออนไลน์ และหลายกรณีมีความรุนแรงจนเกิดเป็น โศกนาฏกรรมและความสูญเสียอย่างมาก

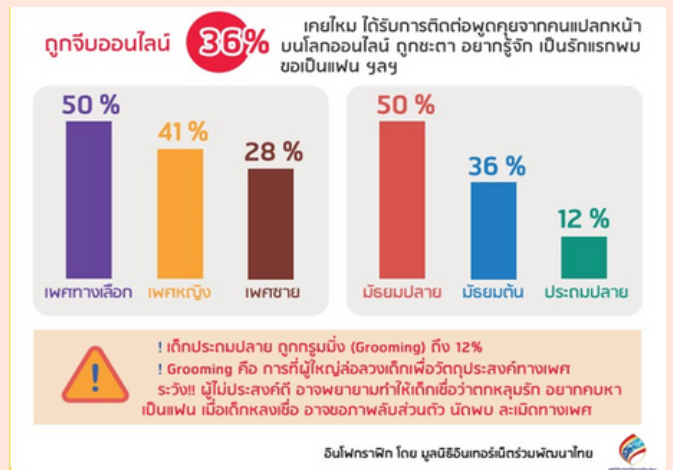
ปี 2564 มีเด็กไทยอายุ 12-17 ปี ประมาณ 400,000 คน ตกเป็นผู้เสียหายจากการถูกแสวงหาประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศทางออนไลน์

อ้างอิง : 1. รายงานการหยุดยั้งอันตรายในประเทศไทย โดยองค์การ Unicef เมษายน 20 กุมภาพันธ์ 2022

2. โครงการพัฒนาความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการส่งเสริมและปกป้องคุ้มครองเด็กและเยาวชนในการใช้สื่อออนไลน์ในพื้นที่ 10 จังหวัดทุกภูมิภาคของประเทศไทย : Child Online Protection เมษายน 2563

มูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย ได้จัดประเภทภัยจากการใช้สื่อออนไลน์ ที่เด็กและเยาวชนพบ 10 ประเภท ได้แก่ 1) การถูกล่อลวงแก๊งค์รังแกทางออนไลน์ 2) การถูกติดตามคุกคามออนไลน์ 3) ถูกล่อลวงให้พูดคุยเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสม 4) ถูกแบล็กเมล์ทางเพศ(เด็กถูกข่มขู่เรียกเงินหรือแสวงหาประโยชน์อย่างอื่น โดยผู้กระทำใช้ภาพหรือวิดีโอทางเพศของเด็ก) 5) ถูกล่อลวงทางเพศ (Cyber Grooming) 6) เนื้อหาที่ผิดกฎหมายและอันตราย 7) เล่นพนันออนไลน์ 8) เสพติดเกมส์และอินเทอร์เน็ต 9) ใช้สื่อโดยอายุยังไม่ถึงเกณฑ์ และ 10) เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวมากเกินไป

ข้อมูลที่น่าสนใจว่า เด็ก 36% มีประสบการณ์ถูกจีบในโลกออนไลน์ ส่วนใหญ่เป็นเด็กมัธยม โดยคนร้ายอาจพยายาม ทำให้เด็กเชื่อว่าตกหลุมรัก อยากคบหาเป็นแฟน ขอภาพลับ นัดพบ ละเมิดทางเพศ และถ่ายรูปข่มขู่ แบล็กเมล์ ซึ่งเข้าข่ายเป็นพฤติกรรมการเข้าหาเด็กเพื่อละเมิดทางเพศ (Grooming) ที่ผู้ปกครองและทุกฝ่ายต้องระวัง และจากการสำรวจดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า เด็กประถมปลายอายุประมาณ 10 ขวบถูกล่อลวงเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ (Grooming) ถึง 12%

อุปกรณ์ในการใช้ท่องอินเทอร์เน็ต ในกลุ่มเด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่เป็นโทรศัพท์มือถือ รองลงมาเป็นคอมพิวเตอร์ วัตถุประสงค์การใช้ส่วนใหญ่คือเพื่อสร้างความบันเทิง รองลงมาคือสื่อสารทางสังคมออนไลน์ และการเรียนหรือค้นคว้าข้อมูลต่างๆ ตามลำดับ

อย่าให้เครื่องมือสื่อสาร เป็นภัยอันตรายที่ทำร้ายเด็ก เยาวชน และลูกหลานในครอบครัวของเราทุกคน

สว.10

ฉบับที่ 6/2567

Social Warning

รายงานการเตือนภัยทางสังคมพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน ประจำปีงบประมาณ 2567 (กระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต ระนอง สุราษฎร์ธานี)

“Grooming ภัยร้ายออนไลน์”

สถานการณ์พื้นที่จังหวัดภาคใต้ตอนบน :

ปี 2565 กองบังคับการปราบปรามการค้ำมนุษย์ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (บก.ปคม.) ลงพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช จับกุมผู้ต้องหา ตรวจยึดโทรศัพท์มือถือ และคอมพิวเตอร์ ที่มีการสนทนาแบ่งผลประโยชน์ แลกเปลี่ยนภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวไปเปลือยของเหยื่อให้กับบุคคลอื่น โดยมีผู้ร้องเรียนว่ามีผู้ใช้เฟซบุ๊กส่งข้อความมาแชตล่อลวงเหยื่อให้ถ่ายภาพนิ่งและคลิปวิดีโอเปลือย เพื่อแลกกับรางวัลเป็นไอเทมในเกมออนไลน์ เมื่อเหยื่อส่งภาพคนร้ายจะบันทึกและนำไปจำหน่ายแจกจ่ายให้กับผู้อื่น ซึ่งเหยื่อส่วนใหญ่จะเป็นเด็กและเยาวชน

ปี 2567 กองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บข.สอท.) จับกุมแอดมินค้าสื่อลามกเด็ก 2 ราย รายแรกที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และรายที่ 2 ที่จังหวัดชุมพร พร้อมของกลางโทรศัพท์มือถือ และคอมพิวเตอร์ รับแจ้งการกระทำผิดจากพบข้อความโปสต์ทางแอปพลิเคชันไลน์ โฆษณาชักชวนเข้ากลุ่มลับในไลน์ เป็นสื่อลามกอนาจารเด็ก (CSAM) ทั้งเด็กไทยและเด็กต่างชาติ 2 เครื่อง ตรวจสอบโทรศัพท์พบสื่อลามกอนาจารเด็กทั้งชาวไทยและต่างชาติ จำนวนมากบันทึกในหน่วยความจำรวมกว่า 2 หมื่นไฟล์ ผู้ต้องหาปรับสารภาพว่าลักลอบเปิดกลุ่มลับและเป็นแอดมินมานานหลายปี

ที่มา : 1.เว็บไซต์ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ <https://www.dailynew.co.th/news/7350697>
2. เว็บไซต์ ไทยรัฐออนไลน์ <https://www.thairath.co.th/ข่าว/อาชญากรรม>

ข่าวที่ถูกนำเสนอจะพบว่าเด็กและเยาวชนตกเป็นเหยื่อจากการใช้สื่อออนไลน์ให้มิจฉาชีพแสวงหาประโยชน์ และสังคมยังอาจไม่รู้ เนื่องจากเหตุผลที่เด็กไม่อยากจะให้ใครฟัง หรือไม่อยากจะไปแจ้งเหตุทางช่องทางที่เป็นทางการ เกิดจากการไม่รู้ว่าจะต้องแจ้งที่ไหน หรือบางครั้งผู้ปกครองและครูฟัง อาจยังขาดความรู้เกี่ยวกับการ ล่วงละเมิดทางออนไลน์ บางอย่างก็คิดว่านั่นเองคงแจ้งความไม่ได้ นอกจากนี้เหตุหลักอีกอย่างที่เด็กไม่เล่าเหตุการณ์ให้ใครฟังเกิดจากความกลัวว่าสังคม คนรอบตัวจะตีตราหรือตำหนิกลัวว่าโทษจะเป็นความผิดของพวกเขา

• เมื่อถูกกระทำ หรือพบเห็นการกระทำดังกล่าว

แจ้งได้ที่สายด่วน กองบังคับการปราบปรามการค้ำมนุษย์ 1191 หรือ 1599

ความรักความผูกพันในครอบครัว คือ เกราะป้องกันที่แข็งแกร่ง เพื่อวัยกับพันภัยไซเบอร์

ภายใต้ความซับซ้อนของรูปแบบที่เพิ่มมากขึ้น การเฝ้าระวังและเตือนภัยสื่อออนไลน์ที่เป็นสื่อด้านลบ จึงเป็นสิ่งที่ทุกคนในสังคมต้องตระหนัก รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมมือกันดูแลการใช้สื่อออนไลน์ที่ปลอดภัย เร่งสร้างภูมิคุ้มกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยีแก่เด็กและเยาวชน

แนวทางการป้องกัน

เสริมภูมิคุ้มกันให้แก่เด็กและเยาวชนด้วยบทบาทของครอบครัว

1. ผู้ปกครอง ผู้ดูแลเด็ก ภาคีการพัฒนาต่างๆ ร่วมสร้างความรู้ เพิ่มทักษะให้แก่เด็กและเยาวชน ในการใช้สื่อออนไลน์ (แนะนำการใช้โซเชียลมีเดียอย่างฉลาดและปลอดภัย สอนลูกเรื่องการพูดคุยหรือคบเพื่อนในโลกที่เป็นจริงและโลกเสมือนจริง ฝึกให้เป็นคนช่างสังเกตและเรียนรู้สัญญาณของกรูมมิ่งออนไลน์ ฝึกให้เด็กและเยาวชนรู้จักสมดุลในการแบ่งเวลา อย่าถ่ายอย่าโพสต์ อย่าส่งต่อหรือแชร์ ภาพไปเปลือยให้ใครอย่างเด็ดขาด)
2. อย่าเปิดเผยชีวิตส่วนตัว เช่น เซตอินที่อยู่ กิจวัตรประจำวันในโลกออนไลน์ เพราะอาจถูกโจรใช้เป็นข้อมูลคุกคาม ล่อลวงทำร้าย
3. เมื่อเกิดปัญหา ให้ตั้งสติโดยมีหลักปฏิบัติง่าย ๆ 4 ข้อ ที่จะช่วยให้เราสามารถจัดการกับความเสียหายที่อาจจะต้องพบเจอได้ในอนาคต ดังนี้
  - 3.1 รู้ตัวว่าเมื่อใดที่ตนเองตกอยู่ในความเสี่ยง
  - 3.2 รู้ว่าต้องทำอะไรเพื่อขอความช่วยเหลือหากเจอภัยออนไลน์
  - 3.3 เรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเอง
  - 3.4 รู้จักวิธีการกอบกู้สถานการณ์เมื่อเกิดปัญหา
4. ผู้ปกครอง ผู้ดูแลเด็กและเยาวชน ดูแลใส่ใจใกล้ชิดให้

เสริมภูมิคุ้มกันจากหน่วยงาน และภาคีต่างๆ

1. ภาครัฐ ภาคประชาสังคม องค์กรเอกชน ภาคีต่างๆประสานความร่วมมือดำเนินโครงการ/กิจกรรม เสริมพลังคนทุกช่วงวัยสู่การเป็นพลเมืองดิจิทัลที่เท่าทัน
2. ประชาสัมพันธ์ช่องทางแจ้งเบาะแสสื่อไม่ปลอดภัย และการเข้าถึงความช่วยเหลือเมื่อเกิดภัย
3. สถานศึกษามีบทบาทในการเสริมทักษะการใช้สื่อออนไลน์ที่สร้างสรรค์และปลอดภัย
4. ร่วมกันทุกภาคส่วนในการพัฒนาระบบการป้องกันเด็กและเยาวชนจากภัยออนไลน์ ได้แก่ อาสาสมัครเฝ้าระวังภัยไซเบอร์ เพื่อนแนะนำเพื่อนใช้สื่อออนไลน์ที่ปลอดภัย หรือเปิดพื้นที่ให้เด็กและเยาวชนได้มีส่วนร่วมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้การใช้สื่อออนไลน์ที่ปลอดภัย สร้างสรรค์ เสริมทักษะลดความเสี่ยง
5. บูรณาการระหว่างภาครัฐ และเอกชน ออกแบบการเฝ้าระวังตรวจสอบสื่อ และการสร้างแนวปฏิบัติทางสังคมในการใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์
6. เพิ่มความเข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมายพร้อมกำหนดมาตรการกับสื่อต่างๆ รวมถึงการผลักดัน พ.ร.บ. ลงโทษคนที่ล่อลวงเด็ก หรือครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก เพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ (grooming) กฎหมายควบคุมดูแลภัยคุกคามรูปแบบใหม่จากโลกไซเบอร์ ให้มีโทษความผิดเสมือนการทำอนาจาร